

Gully 1870

En zonder het te merken
ik gefascineerd werd
door de wilgen, door hun
takken, hoe ze groeiden
in den wilde, in den
ongemoeide, mijn ogen bleven
aan ze haken, ze rammelden
om aandacht aan mijn hoofd

Elly de Waard

И сама не заметила
как вмиг захватили
меня эти ивы, их
ветки, что разрастались
бездумно и дико
переплетались, мой взгляд
за них зацеплялся, они колошматили
мне в лоб чтоб о них думала

Элли де Ваард

Wolgabearers 1870

Бурлаки на Волге

Чтоб к социальному протесту
Готов был каждый пионер,
Нам эту – к месту и не к месту –
Картину ставили в пример.
Служили темой изложения
Простонародные лишения.
Давно немолод я и толст –
Передо мной все тот же холст.
Бей в публику любым калибром –
Ну хоть онегинской строфой –
Не станут нянчиться с тобой,
Переведут прямым верлибром...
А бурлакам и дела нет,
Бредут себе сто тридцать лет.

Привет, ребята! Ни на йоту
Не изменились вы с поры,
Когда мы классную работу
Превозмогали, школяры.
Мы изменились. Нам знакома
Теперь поденщина, истома
И лямка долга на плече,
И чем здесь пахнет вообще.
Теперь и мне бы, перестарку
И межеумку, в самый раз
«Эй, ухнем!» – затащить подчас,
Тащить вверх по теченью барку,
Сверкая стеклами очков
В толпе угрюмых бурлаков.

Сергей Гандлевский

De wolgaslepers

Om ons tot pioniers te maken
En tot sociaal protest bereid,
Stelde men - al dan niet terzake -
Dit doek als voorbeeld indertijd.
De nood van 't volk en hun ontbering
Dienden als thema en ter lering.
Nu, niet meer slank, de jeugd voorbij -
Denk ik nog vaak aan 't schilderij.
Je kunt de mensen niet beletten
Om zelfs een Onegiaans couplet
(Op jouw gevoel wordt niet gelet)
In vrije verzen om te zetten...
Maar 't slepersvolk trekt ongestoord
Al honderddertig jaar zo voort.

Mannen, ik groet u! Zelfs geen ziertje
Bent u veranderd met de tijd,
Terwijl ik, 't vroegere scholiertje,
Van klassenarbeid ben bevrijd.
Wij zijn veranderd nu wij weten
Hoe 't is voor een hongerloon te zweten
Met steeds dat trekzeel om je heen,
Hoe het hier gaat in 't algemeen.
Nu zou ook ik, oud en benepen,
Zo af en toe op deze plek,
Onder het roepen van 'Hé, trek!',
De boot stroomopwaarts willen slepen,
Door somber slepersvolk omringd,
Terwijl mijn brillenglas fel blinkt.

Sergej Gandlevskij